

ttor, at disse Tal nogenlunde ville passe. Forøgelsen paa den anden Side vil ikke opveje en saadan Nedsettelse, idet de store Dampkedlers Antal næppe er over 3 % af det samlede Antal, altsaa en 150 Stykker for nærværende Tid. Ganste vist vokser dette Antal, og Procenten, efter som det væsentlig er store Kedler, som anstafes for Industrien, men for nærværende Tid vil der kun være ca. 150 af den Slags, og hvis ogsaa af dem $\frac{1}{3}$ eller lidt mere, en 60 Stykker, undersøges aarlig, vil der i det højeste være Tale om en forøget Indtægt (à 10 Kr. Stykket) for Statskassen af en 600 Kr., men der vil dog paa Grund af Lovens Bestemmelser finde nogen Nedsettelse Sted, hvor der findes flere Kedler. Der vil altsaa ikke finde nogen Opvejelse Sted mellem dette Ønske om Nedsettelse og Regeringens Ønske om Forhøjelse af de to forstellige Positioner. Men i disse Tider, hvor man jo gør alt, hvad der kan gøres for Landbruget, skal jeg, da disse 4,000 Dampkedler for den overvejende Del berøre Landbruget, hvis det kan glæde at faa en Nedsettelse paa omkring 3,000 Kr. paa dette Omraade, selvfølgelig ikke modsætte mig at stemme derved, forudsat, at ogsaa Regeringen i den Henseende maatte være villig, men en Hindring har dette Ønske dog været for Lovens Færdigbringen i forrige Samling.

Den anden Hindring er af en ganske anden Beskaffenhed. Det er nemlig det Ønske, som næres af mange, om, at der maatte komme en Kontrol i Stand, saaledes at Personer, som ere ukundige i Henseende til Omgang med Dampkedler, ikke skulle have Ret til at paatage sig et saadant Arbejde. I denne Henseende vil jeg anføre, at allerede i 1875 har Regeringen selv foreslaaet noget saadant i sit Forslags § 6. Der blev foreslaaet, at det skulde stilles som Betingelse for denne Virksomhed, at vedkommende havde Certifikat for sit Kendskab til det Arbejde, han saaledes paatog sig. Det blev ikke vedtaget af den samme Grund, af hvilken Lands tinget — hvis Udvalg forøvrigt i sin Helhed har anbefalet en Reform — ikke har turdet stille positivt Forslag, derom, — nemlig af Hensyn til de i Landbruget benyttede Dampkedler, hvor en saadan Forbring om en prøvet Kedelpasser vilde falde meget besværligt og maaste ogsaa noget besværligt, og det er endvidere ikke med Urette

fremført, at man ikke har noget Eksempel paa, at en Eksplosion i disse Landbrug har medført nogen Ulykke af nævneværdig Beskaffenhed. Den anden Grund, som kunde anføres til, at man ikke kunde lade det gaa som hidtil, finde vi, naar vi se hen til Forholdet til Søs. Selv den mindste Baad, der har en Dampkedel, er underkastet en Lov, ifølge hvilken ingen maa ansættes til at passe Dampkedlen, som ikke har underkastet sig en Eksamen af en meget vidtgaaende Beskaffenhed, en Eksamen, der, saa vidt jeg ved, kræver mindst 1 Mars Forberedelse og et vidtgaaende Studium. Naar man altsaa tænker paa, hvor meget større Interesse der mange Gange er knyttet til Dampkedler paa Landjorden af de meget store Slags, som findes rundt omkring i Sammenligning med en ubetydelig Dampkedel paa et ganske lidt Skib, saa er Misforholdet i høj Grad iøjnefaldende, naar der slet ikke kræves nogen Kvalifikation for de forstes Vedkommende, men en saa yderliggaaende Garanti for Kundstaber hos dem, som sættes til at passe den sidstnævnte. Hvad nu Konsekvenserne angaar af denne manglende Kontrol, da skal jeg vel vogte mig for at paastaa, at de Ulykkestilfælde, som have fundet Sted og fundet Sted i et ret stort Omfang navnlig i den senere Tid, vilde være undgaaede, dersom vi havde haft en saadan Lov. Det vilde nemlig være umuligt at bevise dette, men lige saa sikkert er det, at det modsatte heller ikke lader sig bevise, og saa længe vi ikke have en saadan Kontrol, kan jeg ikke se, at hverken Regeringen eller Rigsdagen er frigjort for Muligheden for en Gang at komme til at staa som ansvarlig, hvis Ulykke skulde ske. Jeg for mit Vedkommende tvivler ikke paa, at hvis der i Dag, eller i Morgen sker en Ulykke med en Dampkedel, hvorved et halvt hundrede Mennesker blive lemlæstede eller slaede ihjel, da vil den høje Regering sætte sig i Bevægelse, og det erede Ting vil følge den, men det forekommer mig, at man hellere forinden burde gøre noget, saa vilde man maaste opnaa mere rationelle Betingelser, fordi man under en saadan Banit og optræmmet Folkestemning tidt vedtager Bestemmelser, der ere mere vidtgaaende, end man egentlig kan anse for nødvendigt. Men noget bør der gøres, og det bør helst gøres i rolige Tider. Hvad Lovens Titel